

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 8. Caaroëense oppidum restauratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

audiendos esse; non illos ariolos, qui pravīs religionibus captas mentes, veluti furialibus stimulis, ad omne scelus agerent. Perseveraret forsā malum, si Niezuvius præteriti mali fons adesset, quo absente satis apparet, vos fraude deceptos non malitiā conjurasse. Animos itaque & corpora erigite, arma posita resumite, & in sinum amplexumq̄, meum omnes ruite. Has veluti parentis voces cum audirent, manate plerisque gaudio lacrymæ, adeo ut confunderent etiam interpretem. Altero mane Provincialis incruento Sacrificio placare Superos eo ipso loco studuit, quo Gonsalvius Rodericiusque superiori anno cruentè litaverant. Sacrificio peracto, triginta & quinque pueros sacro Fonte expiatis Christianorum albo, Nienguirio Ibitiraquanorum duce sponfore, inscripsit. Et Niezuvianæ cladis captivos, quos secum adduxerat, manu mitens, popularibus restituit. Casiquis vestes acu pictas, aliis alia munuscula distribuit, constitutoque in omnium ducem Regis Catholici nomine Guarobaio, spondens Gonsalvii successeorem quantocius venturum, per Caasapaminienſes & Piratinienſes, ubi multos adultos baptizavit, iter reflectens ad Urvaicam pervenit.

NON diu post Josephus Oregius, Oregii Cardinalis frater, vir antiquæ virtutis, ad Caaroënſes regendos instruendosque, Provincialis jussu, magnis itineribus à Paraquariæ metropoli venit, qui alacriori animo purpuratis Sociis successit, quam ejus frater ab Urbano Octavo, cui Oregiorum familia cara erat, ad Cardinalatus apicem evehctus fuerit. Inter hujus anni præcipuos proventus computatur, sexcentas Caaroënſium familias congregatas, necnon quadringentos & tres adultos, infantes verò centum & septuaginta-novem baptizatos fuisse. Porro, ut semel & simul videas utilitatem denarratæ restaurationis, constat ex authenticis libris, Societatem supra novem mille capita sacro Fonte immerſisse in Caaroënſi oppido; quod tribus Japoniæ Martyribus nostris ea cautione adhibita sacratum est, ut si aliquando ab Pontifice Maximo Sanctorum albo Gonsalvium & Socium adscribi contingeret, in illorum vicem tutelamque loci succederent. Nec ea spes in vano est; nam, Didaco Boroà motore, Paraquariensium sacrorum præfecti ad Urbanum Octavum Pontificem Maximum amplissimis litteris postularunt, ut sibi rite in mortem & vitam Heroum nostrorum inquirere liceret, quò deinde publicus honos, si mereri decrevisset, assereretur: & ut idem Philippus Quartus Rex Catholicus per Legatum apud eundem Pontificem exigeret, alteris litteris efflagitatum est. Quòd ea res valitura putaretur ad Martyrum imitatores animandos, ad Neophytos in fide confirmandos, ad Barbaros alliciendos, ad Americæ præsidium, ad Hispanorum famam, & Majorem Dei gloriā.

POST restauratos Caaroënſes Tuca, potens Casiquius, novam rei benè gerendæ materiam dedit. Is, quā Tabatius fluvius sese in Urvaicam, septimo ab Ibitiraquanorum coloniā lapide, Orientem versùs exonerat, autoritate pollebat. Et aliquando ejus clientes ab Rocho Gonsalvio Sacerdotes de Societate, ad oppidum fundandum, coram petierant. De qua re iterum rogatus Didacus Boroa, eò properans, tuguriolo, quod sibi domus & templum foret, exstructo, multitudini undique confluenti nostra mysteria explicarat, oppidi futuri sedem elegerat, domorum areas diviserat, spem denique perpetuandæ rei fecerat. Quod dum urgeret, Barbari è vicinis montibus erumpentes, toto nudi corpore, & ad ostentationem ferociæ depicti, advolarant, nescio quid minaciter deblaterantes. Periculo res plena fuit: nam inter hos Barbaros Joannis Castillii necis complices frequentes aderant, & Tuca aberat. Didacus tamen Boroa, his terriculamentis dudum assuetus, ferocientes munusculis donatos, unde venerant, dimiserat. Et quamvis effera tygris tuguriolum ejus ingressa, servulum tantum, non eo præſente, lethaliter vulnerasset, & alia pericula non deessent: tamen tantam multitudinem collegerat, quanta ad oppidum inchoandum sufficere videretur. Cui rei peragendæ magnum momentum attulerat Mariana, Quaracipucutii Ibitiraquanorum Casiquii conjux, Christianis nuper initiata mysteriis, quæ sexum oblita, verbi Dei præco effecta, per proximos saltus sylvasque cum conjuge cursitans, dicendi vi effecerat, ut plurimæ

mulieres

To gratiam recipit.

CAPUT VIII.
Caaroënſe oppidum restauratur.

*Ei Josephus Oregius præficiuntur.**Baptizatorum numerus.**Rochi Gonsalvii clemens honores sollicitantur.*

CAPUT IX.
Divi Francisci Xaverii oppidi ad Urvaicā fundatio.

*Tabatius fluvius.**Didaci Boroa periculum.**Mariana Neophyta prædicatio.*